

Hvør eigur skuldina?

Nú hevur ongin nakran rætt, tú skalt bara gjalda MVG og skatt.

Nú her ringt er at vera, tí einki er at gera.

Nú er soleiðis her vorðið, vit eiga ikki mat á borðið.

Nú er jú púra stilt, serliga eftir seinasta valið.

Nú liggur alt púra stilt, tí skattarystið er blivið heilt vilt.

Nú er her nakað kalt, tí tit hava frá mær tikið alt.

Nú Willy onki fær at vita, hann má bert sita og gita.

Nú Willy bert fær at hoyra, tað sum aðrir koyra í oyrar.

Ímeðan Willy spælir klókur, hann fyrr í spælið sat rókur.

Tá Willy ofta er tystur, tað betur var um hann var bispur.

Tá Willy ikki var hestur, hann vil vita hvør hjá lögmanni var gestur.

Nú er so nógv saman flokt, at ongin skal skuld okkara hava økt.

Ímeðan vit sita og gána, og ikki hava ánað, hvør fór út at lána.

Vit hava eitt stýri havt, tað hevur saman alt vavt.

Nú onkur fløkju vil greiða, og hvør skal so skuldina eiga.

Vit skuldina til danir vilja senda, fyri at hon ikki skal aftur venda.

Nei, skuldina eiga vit sjálvir, bæði heilt og hálvir.

Nei, Føroyingar, tað ómansligt man vera, at lata hinar skuldina bera.

Tað er soleiðis í longum talvi vorðið, at skjótt er at bliva lumpaður undir borðið.

Danir hava á nátt okkum lumpað, meðan vit hava ligið stillir og prumpað.

Tó vit føroyingar okkum aftur reisa, vit kunnu oljuna av grunnum oysa.

Tá kunnu vit alt aftur rinda, sum teir vildu okkum niður við binda.

Tá kunnu vit sita stillir og flenna, meðan okkara heilar seg fara at menna.

Nei, tann størsti feilurin man vera, at ov nógvir á brúnni vilja vera.

KÁBUS

Íbúð ynskist í Klaksvík

Við hesum verður søkt eftir lítlari íbúð/ bústaði í Klaksvík.

Pf. KÓLIN - tlf. 55690

Eliaskirkjan, Vesterbotrv 49

Moti er hvørt leygarkvöld kl. 19.00.

Bussarnir 6, 16, 28 og 41 stöðga nærindis.

Nærri fæst at vita á tlf. 031-242268 ella 031-578999.

viðmerking

Vit áttu ikki at farið á Norðurlandafundin

– og harvið víst okkara misnøgd við norðurlenska samarbeiðið, sum í veruleikanum ikki hevur víst føroyingum nakra sømd, skrivar Sverre Midjord, løgtingsmaður

Tíðin gongur og enn røskt einki fyri, at tað verður sett meira inn fyri at skapa fleiri arbeiðspláss.

Tað eru eingi fingin til vega, heldur er tað hin vegin, tað hevur gingið. Tó heilt einki er ikki komið av skafti. Vit hava økt um arbeiðsmegina hjá arbeiðsloysstryggingini. Har eru arbeiðsumstøðurnar blivnar betri, verður sagt, men um tað var linjan, tá sagt var at skapast skuldu fleiri arbeiðspláss, so eru vit heilt á skeivari leið. Tað má vera øllum politikarum greitt, at hesi gongd er ikki livandi við, tí tað verður ein spurningur, hvussu leingi vit tola hetta. Eitt skal verða greitt: Javnaðarflokkurin hvørki kann ella fer at lata okkum tøla longur. Vit fara ikki longur at sita og hyggja at, meðan mótoystið tekur meira og meira yvir alt samfelagið. Teir veruligu trupulleikarnir, vit hava í samfelag okkara, eru ikki partapolitiskir. Tað er ein landsumfatandi kreppa, sum má og skal fáa eina loysn. Tann bankakreppan og avgerðin hjá lögtinginum hevur nú eina tíð avleitt frá veruligu kreppuni, og sjálvt um vit eru samd um at standa saman ímóti tí trýsti, sum er frá einum meiriluta í danska fólkatínginum í hesum serstaka máli, so eiga vit ikki at lata eyguni aftur fyri teimum veruligu trupulleikunum, vit hava. Tað er tað vaksandi arbeiðsloysið, og hetta er ein trupulleiki, sum lögtingið líka samt sum tað var um bankakreppuna, so eigur at verða tað sama. Ja, meiri serliga um at loysa arbeiðsloysistrupulleikarnar. Í hesum álvarsmáli hevur verið talað av nógv og ov lítið er veruliga gjørt, tí tað sæst einki úrslit. Tey, sum ganga arbeiðsleys, kunnu ikki longur bert vera nøgd við at tey fáa eitt lítið útgjald frá tryggingini. Tað at ganga arbeiðsleysur er niðurbrotandi, og ein annar spurningur er hvussu leingi tey, sum hava arbeiði, fara at halda út, tí tað tykist sum um tann parturin, sum er í arbeiði, er minnandi. T.v.s. at innlækusiðan, sum skal bera samfelagnum uppi, hon er minnandi. Tað at skatturin er so høgur og onnur avgjöld gera tað ikki lættari, tí veruleikin er tann, at eingin fær endarnar at røkka saman, tí avgjöld og skattur er ov høg. Tá so er, so má tað vera onkur, sum varnast, at her er okkurt spinnandi gálið. Men okkara politikarar, eisini í javnaðarflokkinum, sum hava

sína stóru ábyrgd av viðurskiftunum, tykjast at lata standa til. Heldur enn at gera nakað við teir trupulleikar, sum eru so álvarsligir, at tað verður ein spurningur hvussu leingi tað hongur saman, so verður farið mansterkt á norðurlandafund og meðan verður alt samfelagið lagt lamið. Veruleikin er tann, at hesa ferð skuldu vit eisini staðið saman og avgjört ikki at farið til henda norðurlanda fundin, og harvið víst okkara misnøgd við tað norðurlenska samarbeiðið, sum í veruleikanum ikki hevur víst føroyingum nakra sømd.

Okkara flokkur hevur stóra ábyrgd av viðurskiftunum her á landi, tað var við okkara góðkenning, at vit fingur Fiskavirking. Tá hildu vit, at hetta tiltak fór at verða til gagns, men seinna hava vit fingið prógv fyri, at tað er tað ikki.

Fiskavirking hevur ført okkum so langt út, at vit ikki botna, og tíðin er komin at venda hesi gongd. Tað at hetta nú hevur ført til harðskap, har fyrr virkin arbeiðspláss ikki bara eru afturlatin, men nú verða

eyðrænd fyrri amboð, so tey ongantið verða virkin aftur, at hetta førir til harðskap er einki at siga til, tí í flestu førum eru tað arbeiðspláss, sum eru skapt av solidariskum tiltøkum, har bygdirnar hava staðið saman um at skapa sín egnu arbeiðspláss, og sum nú liggja still og ongan møguleika hava at verða virkin aftur. Hetta má skapa illstøðu og elva til harðskap, eg taki ikki undir við hesum, men eg skilji væl at hetta hendir. Veruleikin er tann, at vit hava verið villleidd á hesum økinum, og henda villleidding má rættast.

Tá vit frá Tvøroyrar Kommununi fingur boð um at koma til samráðingar við Fiskavirking um tær ætlaðu broytingar, vóru vit eisini til fundar við báðar bankarnar, og tá okkara umboð segði frá, at vit høvdu bestan hugin at standa utanfyri, um vit kundu fáa somu sømdir sum Fiskavirking, varð kalt og hart sagt frá bankastjórnunum, at tað let seg ikki gera. Vit fóru ikki at fáa somu sømdir sum Fiskavirking. Vit kundu ikki fáa figging til framhaldandi rakstur av Tvø-

oyrar Flakavirki. So vit høvdu einki val uttan at taka av, tó hetta bleiv gjørt við stórum harmi, tí okkara flakavirki var veruliga fólksins ogn, har øll stóðu aftan fyri, og hartil vóru eisini við einum samdum býráði og einari samdari bygdarfylking fingin til vega skip til at fáa rávoru til virkið hjá tvørfólki.

Hetta bleiv ikki tikið til umhugsanar, men kalt og kyniskt bleiv avtøfta fólksins ogn, og meira enn tað, eisini blivu aðrar ognir, sum kommunan hevur liggjandi á keiðinum, tiknar og lagt hald á, so at aðrir, sum møguliga kundu sett á stovn fiskavirkingartiløk uttan fyri Fiskavirking, ongar møguleikar fingur.

Tann harða og avgjörda støðan hjá bankastjórnunum til framhaldandi rakstur av virkinum her, sum førir við sær at ognin bleiv latin øðrum, er uttan iva ein tilætlað støða, sum er ein av teimum treytum, sum hava verið lagdar á Føroya fólk, við ta sanering og umfigging av okkara uttanlands-skuld. Men eitt kunnu vit í dag sanna, at eisini henda avgerðin, stýrd av donskum myndugleikum, hevur verið til ógagns fyri okkara samfelag.

Vit eru villleidd og flokkur okkara kann ikki longur liva við hesum. Tí má virkast fyri at Fiskavirking verður frátrikið tann avgjörda støða, sum teir hava, sum í veruleikanum er eitt monopoli, og lögtingið líka samt sum tað er í bankamálinum má seta tiltøk í verk, so at arbeiði aftur verður til allar hendur. Sum eg fyrr havi sagt frá, so eru møguleikar yvir figgjarglógina at gera tað, vit kunnu ikki longur liva við teimum treytum, sum danska stjórnin hevur sett okkum, tí tey krøv, sum fylgja við, hava bara niðurbundið okkum. Vit mugu og skulu brúka okkara figgjarglóg til aftur at gera tað livligt her á landi.

Sverre Midjord